

# I.

## Ἀδελφέ μου C....

Σήμερα τὸ πρωί, καθὼς σέ ἀντίκρισα γονατισμένο μπροστὰ στὸ Ἅγιο Θυσιαστήριο, συγκλονίστηκα. Μονομᾶς γύρω μου ὅλα ἀλλοιώθηκαν. Πῆραν παράξενη θωριὰ κι ἀνεμήνευτη ὄψη. Κυριολεκτικὰ μεταμορφώθηκαν. Καὶ τὸ σιωπηλὸ οἰχοδόμημα τοῦ Ναοῦ καὶ τὰ ἄβυσχα διακοσμητικῆς τοῦ στοιχείου κι οἱ ἄνθρωποι, πού μέ τὴν παρουσία τους γέμιζαν καὶ λογοποιούσαν τὸ χῶρο. Καὶ — πρὸ παντός — σὺ ὁ ἴδιος.

Δὲν ἦταν ἐκείνη ἡ πρώτη στιγμή, πού σέ γνώ-